

Brüssel, 18. november 2025
(OR. en)

Institutsioonidevaheline
dokument:
2025/0233(NLE)

14882/25
ADD 1

JUSTCIV 173
CONSOM 247
MARE 40
COMER 149
RELEX 1390

SEADUSANDLIKUD AKTID JA MUUD DOKUMENDID

Teema: Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee poolt 7. detsembril 2022 New Yorgis vastu võetud laevade sundmüügi rahvusvahelisi tagajärgi käsitleva Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni („laevade sundmüügi Pekingi konventsioon“) artikli 18 lõike 2 kohane deklaratsioon, mis käsitleb Euroopa Liidu pädevust nendes konventsiooniga reguleeritavates küsimustes, milles liikmesriigid on andnud oma pädevuse üle Euroopa Liidule

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni Peaassamblee poolt 7. detsembril 2022
New Yorgis vastu võetud laevade sundmüügi rahvusvahelisi tagajärgi käsitleva

Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni konventsiooni

(„laevade sundmüügi Pekingi konventsioon“)

artikli 18 lõike 2 kohane deklaratsioon, mis käsitleb

Euroopa Liidu pädevust nendes konventsiooniga

reguleeritavates küsimustes, milles liikmesriigid on andnud oma pädevuse üle Euroopa Liidule

Laevade sundmüügi rahvusvahelisi tagajärgi käsitleva Pekingi konventsiooni (edaspidi „konventsioon“) artikli 18 lõikes 1 on sätestatud, et piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon, millesse kuuluvad suveräänsed riigid ja mille pädevuses on teatavad konventsiooniga reguleeritavad küsimused, võib konventsioonile alla kirjutada. Konventsiooni artikli 18 lõikes 2 on sätestatud, et piirkondliku majandusintegratsiooni organisatsioon esitab deklaratsiooni, milles on täpsustatud need konventsiooniga reguleeritavad küsimused, milles tema liikmesriigid on pädevuse kõnealusele organisatsioonile üle andnud. Euroopa Liit on otsustanud konventsiooni sõlmida ja kordab selle allkirjastamisel 14. märtsil 2024 esitatud deklaratsiooni.

Niivõrd kui need sätted võivad mõjutada ühiseid norme või muuta punktides a ja b osutatud õigusaktide kohaldamisala, on konventsiooniga reguleeritavad küsimused, milles liikmesriigid on andnud oma pädevuse üle Euroopa Liidule ja milles Euroopa Liidul on ainupädevus Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 3 lõike 2 tähenduses, järgmised:

- a) konventsiooni artikkel 9 („Sundmüügi tühistamise ja peatamise pädevus“) seoses kohtualluvuse normidega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruses (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1), ning
- b) konventsiooni artikkel 4 („Sundmüügi teade“) seoses kohtu- ja kohtuväliste dokumentide tsiviil- ja kaubandusajades kättetoimetamist (dokumentide kättetoimetamine) käsitlevate normidega, mis on sätestatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2020. aasta määruses (EL) 2020/1784, mis käsitleb kohtu- ja kohtuväliste dokumentide liikmesriikides kättetoimetamist tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 405, 2.12.2020, lk 40).

Euroopa Liidu pädevus, mis tuleneb Euroopa Liidu lepingust (ELi leping) ja ELi toimimise lepingust, muutub oma olemuse tõttu pidevalt. Aluslepingute raames võivad pädevad institutsioonid teha otsuseid, millega määratakse kindlaks Euroopa Liidu pädevuse ulatus. Seetõttu jätab Euroopa Liit endale õiguse käesolevat deklaratsiooni vastavalt muuta, ilma et see oleks tema pädevuse teostamise eeltingimus konventsiooniga reguleeritavates küsimustes.

Euroopa Liit täpsustab, et konventsiooni kohaldatakse seoses Euroopa Liidu pädevusega nende liikmesriikide territooriumide suhtes, kus kohaldatakse ELi lepingut ja ELi toimimise lepingut vastavalt ELi lepingu artiklile 52 ja muu hulgas ELi toimimise lepingu artiklis 355 sätestatud tingimuste kohaselt.
